Cúirt an Mheán Oíche

Ba ghnáth mé ag siúl le ciumhais na habhann
ar bháinseach úr is an drúcht go trom,
in aice na gcoillte, i gcoim an tsléibh',
gan mhairg, gan mhoill, ar shoilse an lae.
Do gheallad mo chroí nuair chínn loch gréine,
an talamh, an tír, is íor na spéire;
taitneamhach aoibhinn suíomh na sléibhte
ag bagairt a gcinn thar bhroim a chéile.
Do gheallfad an croí bheadh críon le cianta,
caite gan bhrí, nó líonta de phianta,
an séicleach searbh gan sealbh gan saibhreas
d'fhéachfad tamall thar barra na gcoillte
ar lachain 'na scuainte ar chuan gan cheo
's an eala ar a bhfuaid 's í ag gluaiseacht leo;
na héisc le meidhir ag éirí in airde,
péirse im radharc go taibseach tarrbheac,
dhá an loch agus gorm na dtonn
ag teacht go tolgach torannach trom.
Bhíodh éanlaith i gcrainn go meidhreach mórmar
is léimneach eilte i gcoillte im chóngar,
géimreach adhairce is radharc ar shlóite,
tréanrith gadhar is reynard rómpu.
tréanrith gadhar is reynard rómpu.